

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Heli perfectè Resignatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

biles. Ecce dies veniunt, & praeidam brachium tuum; & brachium domus patris tui. (id est potentiam & nobilitatem stirpis tuae qua Heli tunc florebat in populo) ut non sit senex in domo tua. Et videbis amulum tuum in templo in universis prosperis Israel: pars magna domus tua morietur cum ad virilem aetatem venerit; Filii tui Ophni & Phinees in die uno morientur ambo. Idem deinde significavit illi per ministrum ejus Samuelem illum ipsum ad quem postmodum translata est Pontificia dignitas.

§. III.

Heli perfecté resignatus.

Quid hic putas aut dixisse aut fecisse Heli audito tam tristi atque inopinato nuntio? Numquid tibi desperasse videtur ut Esau cum hic audiret benedictionem suam sibi à fratre ereptam? Numquid exclamavit contra coelum & terram? Numquid male dixit domui suae atque familiae? Numquid furiosi instar violentas sibi manus intulit? Numquid diris se omnibus & furiis devovit? Numquid omnes ex orco diabolos evocavit, sicut permulti faciunt in re minoris momenti? Nihil omnino horum aut dixit, aut egit. Quid igitur? numquid saltem invasit Prophetam, a quo

ista audiebat, aut domo expulit ministrum suum, qui ausus fuisset tam sinistra sibi nuntiare; nullâ habitâ ratione fenestris suae, nullâ infirmitatis, qua eo ipso tempore laborabat, nulla paterni in filios suos domumque amoris? Nihil ejusmodi fecit. Quid tandem igitur? Quid dici potest! Vix adduci posses ut crederes, nisi Deus ipse testaretur in sacra Regum historiâ: *Et ille respondit, ait Scriptura 1. Reg. 3. Dominus est, quod bonum est in oculis suis, faciat.* Quasi dicat: supremus est Dominus, ego subditus ejus & mancipium; non decet ut servus contradicat Domino suo. Alerus meus est, ego famulus ejus; famuli est obedire hero suo. Pater meus est, ego filius ejus; convenit ut filius se conformet voluntati parentis sui. Denique Creator meus est, ego Creatura ejus; necessarium est igitur omnino ut ita me ei committam, sicut lutum versatur in manibus figuli, ut quaecunque huic placuerit, formam recipiat, sive curren- te rota ureus exeat in honorem, sive in contumeliam; ita & me paratum esse oportet, ut vel in oculis omnium luceam, vel in gloria delitescam in tenebris prout ipsi visum fuerit. *Dominus est quod bonum in oculis suis est, faciat.* Ejusmodi responsionem semper habere nos in promptu oportet ad repellent-

das fortiter cogitationes omnes displicentia, impatientia, iræ, vindictæ, desperationis, quas satanas excitare solet in cordibus nostris, cum quid sinistri atque improvidi accidit in negotiis nostris: cum nuntiatur aut causam in iudicio perditam, aut filium mortuū, aut vineam frigore adustam, aut percussam grandine messem totius anni periisse, aut pestem grassari in pecoribus, aut exundasse mare & omnem circa regionem obruisse, aut ardere passim bella, aut imminere agrorum sterilitatem, aut contagionem ubique serpere & cum sexcenta huiusmodi mala audiuntur, hoc unum ingeminandum est: *Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat.* Quis ego sum ut contradicam Altissimo? vermiculus terræ, pulvis & cinis, imo nihil, audebo ad examen revocare sanctissima divinæ providentiæ consilia, & dicere Deo: *Cur ita facis?*

§. IV.

Josaphatus in afflictione ad Deum confugit.

Alterum exemplum quod hic referatur de sanctissimo rege Josaphato narratur lib. 2. paralip. c. 20. Hic pius princeps, cum ei nuntiatum esset venire contra se Moabitas & Ammonitas, & accolæ montis Seiz cum in-